

Nr 446

Av herr **Stefanson m. fl.**, om *provisorisk nedsättning av den särskilda försäljningsskatten på guldsmedsvaror.*

(Lika lydande med motion nr 436 i Andra kammaren)

Försäljningsskatt å guldsmedsvaror utgår i sitt nuvarande skick från och med den 1 juli 1948 på arbeten av guld, silver, platina eller annan platina-metall samt på äkta, oinfattade pärlor, koraller och oinfattade ädelstenar, dvs. vad som i guldsmedskretsar benämnes äkta varor. Försäljningsskattens föregångare var den skärpta omsättningsskatten, och denna infördes år 1941. Alltså har guldsmedsbranschen i över 20 år varit belastad med en extra skatt. I samband med riksdagens debatter angående höjningen av omsättningsskatten i december 1961 var försäljningsskatten för guldsmedsvaror på tapeten (se första kammarens protokoll nr 74 och andra kammarens nr 91). I debatten framhölls vissa synpunkter som är värda beaktande.

Frågan angående försäljningsskatten har enligt vårt förmenande kommit i ett helt nytt läge därigenom att man i Danmark beslutat att från och med den 1 april 1963 skall guldsmedsbranschens varor icke beskattas högre än andra varuslag. Man har alltså tagit bort punktbeskattningen, något som 1952 års utredning angående indirekta skatter här i riket också anbefallde. För den svenska guldsmedsbranschen kommer det danska beslutet att ha vittgående konsekvenser. Under de gångna åren har svenskar vid resor i utlandet köpt guldsmedsvaror till betydande belopp. Detta har framför allt skett i Italien, där guldvarorna är per gram relativt billiga men i utförande icke kan mäta sig med vad som tillverkas här i landet. Det är mycket stora summor, som på detta sätt undandrages den svenska guldsmedsbranschen, och en av huvudledningarna till att det är billigt att köpa t. ex. i Italien är försäljningsskatten. När nu den danska särbeskattningen bortfaller, betyder detta, att guldsmedsvaror även i Danmark blir betydligt billigare än här hemma. Vi behöver väl inte understryka den fara som otvivelaktigt föreligger, att svenska turister kommer att köpa betydande kvantiteter guld- och silvervaror i Danmark. Icke nog med detta. Det är otvivelaktigt så, att en straffbeskattning på hemmamarknaden avsevärt förhindrar och försvårar möjligheterna till export. Den svenska guldsmedsnäringen står kvalitativt högt och har möjligheter att få ut sina varor på andra marknader under den absoluta förutsättningen, att man kan satsa helt och fullt på en hemmamarknad. Sviker hemmamarknaden, blir möjligheterna till produktion här i landet starkt beskurna, vilket skapar besvärliga sysselsättningsproblem för den i

stor utsträckning specialutbildade arbetskraften inom denna bransch. Det förefaller branschens utövare orättvist och orimligt, att just varor av ädla metaller och ädla stenar skall belastas med högre skatt än mycket av det kرافs som säljes i landet och av vilket det mesta är importerat. Det kan icke vara riktigt, att en bransch under en lång följd av år skall lamslås på sätt nu skett.

Det finns oerhört mycket mer att säga om försäljningsskatten och dess skadliga verkningar. Vi vill särskilt framhålla det merarbete, som landets guldsmedsaffärer åläggas, då de tjänstgör som inkasserare av skatten. Föreskrifterna angående bokföring av skattepliktiga varor är många och besvärliga för en icke bokföringskunnig.

Ett bibehållande av försäljningsskatten skulle enligt vår mening mycket snart medföra, att tillverkningen i Sverige av guldsmedsvaror reducerades till ett minimum. Det finns ingen möjlighet att entusiasmera människor att ägna sig åt en bransch som under en lång tidsperiod blivit styvmoderligt behandlad av myndigheterna. Vad guldsmedsbranschen behöver är en konkurrens på lika villkor med andra gåvobranscher, och en sådan konkurrens skulle säkerligen leda till att den svenska guldsmedsbranschen skulle kvalitativt och kvantitativt bli av större betydelse än i dag, vilket mänskligt att döma borde ge statskassan inkomster, som åtminstone i någon mån skulle kompensera bortfallet av försäljningsskatten, och dessutom skulle man nå den fördelen att svenska turister icke inköpte guldsmedsvaror i utlandet i den utsträckning som för närvarande sker, för att icke tala om den fara för ökning av utländska inköp som otvivelaktigt föreligger bl. a. med anledning av den ovan omnämnda omläggningen av beskattningen i Danmark.

Med hänvisning till ovanstående hemställes,

att riksdagen med förordande av en provisorisk nedsättning av den särskilda försäljningsskatten på guldsmedsvaror uppdrager åt skatteutredningen att utarbeta förslag härtill i sådan ordning att propositionen kan föreläggas 1964 års riksdag.

Stockholm i januari 1963

Stig Stefanson

Harry Carlsson

Erik Petersson

Erik Alexanderson